

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 247. Pactum commissorium seu lax commissoria num licet
emptioni & venditioni apponatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

Alii ex eo, quod emptore conditionem non implete, tota emptio & res committatur venditori, id est, ejus arbitrio & potestati subjiciatur, utrum emptionem velit ratam, an vero irritam habere, ut apud Muller. Gothofred. de Jena tr. de Leg. commiss. tb. 5. Alii ex eo, quod emptor statuto tempore non solvens, dicatur in legem venditionis commississe. L. ult. ff. de leg. commiss. Donell. ad l. 4. §. 1. de V.O. Verum quidquid sit de his disceptationibus nominalibus, dum in re ipsa convenitur.

2. Resp. ad secundum: Sic definiri aut describi potest lex commissoria seu pactum legis commissoriae; quod sit conventio inita inter emptorem & venditorem, ut, si pretium intra certum tempus non solvatur, res sit inempta, seu contractus sit nullus; vel secundum alteram acceptio- nem legis commissoriae; quod sit conditio resolutiva emptioni ex partium conventione addita, ut pretio non soluto, res sit inempta. L. 1. 2. 4. ff. de leg. commiss. Lauterb. loc. cit. §. 3. posteriorum particularium declarationem fusiorem dabit. Resp. ad seq. quest.

Quæst. 247. Pactum commissorium seu lex commissoria nun licite emptioni & venditioni apponatur?

R Esp. affirmativè. Dum enim similis clausula, conditio, seu lex commissoria aliis quoque contractibus adjici potest: nisi hoc des vel facias (modò honestum sit) intra mensem, negotium & conventio erit nulla, ubi in jure prohibita non est adjici alicui contractui (uti pactum commissorium adjici in pignore; v.g. nisi debitor intra diem, de qua convenit, solverit, quod debet, res oppignerata sit creditoris, seu ei vendita pro debito, improbari jure suo provinciali, ait Muller. ad Stru. ff. de leg. commiss. tb. 36. lit. c. bonam hujus reprobationis rationem reddens) permissa est, & validè intervenire potest; uti etiam in praesente eam licitam esse positivè quoque ex eo probatur, quod ea emptione & venditioni accedens, dominium non tam iniqua conditione domino afferre quam veteri domino ex justa causa citra lesionem emptoris asserere & conservare videatur, emptorique emolumentis vendoris prompta, pro ut conven- tum, solutione non consulens, commodo, quod ex emptione re retenta sperare poterat, indignus, de iniuitate queri non possit, dum pretium retinet, resque salva redit ad venditorem.

Quæst. 248. Quos effectus pariat lex commissoria?

1. R Esp. primò: Primarius effectus illius est, quod dum pretium rei statuto tempore non solvitur, res vendita ejusque dominium (quod per emptionem traditionemque rei revocabiliter venerat ad emptorem) illico redeat ad venditorem, & ita quidem, ut si lex commissoria verbis directis sit apposita. V.g. nisi pretium solutum intra tale tempus, res sit inempta, ejusque dominium ad venditorem pertineat (uti eana necessariò concipiendam esse, ait Castrop. tr. 33. d. 5. p. 32. num. 5. citatis Gomez. l. 2. var. c. 2. num. 30. & Covar. l. 3. var. c. 8. num. 1.) dominium trans- feratur seu redeat ad venditorem ipso jure sine ullo hominis facto aliave traditione. L. ult. ff. de leg. commiss. l. 4. C. de pact. inter emp. & vend. ha- beatque se, ac si nunquam fuisset à venditore

translatum; & sic competit ei, non tantum actio contra emptorem, sed & vindicatio rei. Si vero lex illa seu conditio apponatur verbis obliquis & inflexis, quae non important dominii translationem & contractus nullitatem. V.g. restituatur, reddatur &c. factum hominis desideretur, nimurum emptoris seu possessoris, qui rem restituat, & sic, non rei vindicatio, sed actio ex vendito competit venditori. L. 3. C. de pact. inter emp. & vend. Muller. loc. cit. tb. 36. lit. c. quod tamen, non tam pactum legis commissoriae, quam pactum retrovendendi cenfendum esse, ait Castrop. loc. cit. citatis iisdem. Rescissa itaque vi hujus pacti emptione & venditione, redit ad dominum, non tantum res, sed & omnes, quos ex ea emptor interim jure suo percepit fructus, omniaque commoda & accessiones. L. si fundus. l. fundi. ff. de leg. commiss. quā posteriore lege etiam additur ratio; quia nihil penes eum residere oportet ex re, in qua fidem refellisset. Muller. loc. cit. tb. 37. lit. a. cum communi. His non obstante, quod emptor interea perceptorum verum acquisiverit dominium juxta l. lege fundo. eo quod hoc ipsum non minus sit resolubile, quam dominium ipsius rei, & rescissa principali, non teneat, quod est in accessorio. L. 6. §. 1. tit. 1. Zoël. ibid. num. 4. Et hac quidem absque eo, quod opus sit interpellatione vendoris; cum præstatio adjecta sit dies, quæ ab homine vel lege addita pro hominæ interpellat. L. 11. C. de contrab. & commit. & stipul. & lege contractus solutionem requirente, admonitio alia frustra exspectetur. L. 2. C. de juri emphyr. Unde ante elapsum tempus præstitutum emptor pretium etiam ultronee & non monitus offerre debet, si effectum legis commissoriae declinare velit; hoc enim elapsò, pretium invito venditori obtrudere nequit, si tamen die statuto adsit, cui offerat; cum alias emptor paratus offerre, dum, cui offerat, non habet, dici non possit commississe in legem. L. 4. §. 4. ff. de leg. commiss. uti etiam in legem non commitit habens animum solvendi, dum ex alia causa justa impeditur solvere. V.g. dum à fisco vel Judice aliquo prohibitetur, ne ante solvat vendori, quam fisco alteri satisfaciat, modò justa causa fuerit prohibendi. L. fin. de leg. commiss. Est nihilominus in arbitrio & libitu vendoris, num lege commissa, id est, pretio ab emptore debito tempore non persoluto, velit dictam legem exercere, seu contractum irritum, & rem pro invendita habere, recipereque eam unà cum fructibus, an vero pretium adhuc petere, vel oblatum acceptare. Dicta enim conditio adjecta est in vendoris favorem, cui proinde liberè potest renunciare. L. 2. ff. de leg. commiss. debet tamen statim se resolvare; ubi vero alterutram partem elegerit, variare amplius nequit; cum eo ipso oppositæ parti censeatur renunciassse; juxta expellitum textum l. si fundus. ff. de leg. commiss. Cravett. cons. 151. Muller. loc. cit. tb. 39. lit. c. Quemadmodum etiam beneficio legis commissoriae renunciassse, & ab ea recessisse censemur, si post diem partem pretii petierit, cit. l. si fundus. Perez. ad cit. tit. Muller. loc. cit. vel etiam si pretii usuras petierit, aut oblatas receperit. L. cit. E contra tamen non est in potestate emptoris post diem vel pretium solvere, vel contractum irritare, sed debet se etiam invitus accommodare voluntati vendoris, ne aliás, quod in favorem vendoris inductum, cederet in ejus perniciem. L. 2. ff. de leg. commiss. l. 4. C. de pact. inter emp. & vend.